

Arrest

nr. 327 020 van 21 mei 2025
in de zaken RvV X / XI en RvV X / XI

Inzake: 1. X (RvV X)
2. X (RvV X)

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat T. MOSKOFIDIS
Eindgracht 1
3600 GENK

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE Xide KAMER,

Gezien de verzoekschriften die X en X, die beiden verklaren van Moldavische nationaliteit te zijn, op 31 januari 2025 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 20 januari 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de administratieve dossiers.

Gezien de verzoeken en de instemming om gebruik te maken van de louter schriftelijke procedure met toepassing van artikel 39/73-2 van voormelde wet.

Gelet op de beschikkingen van 23 april 2025, waarbij het sluiten van de debatten wordt bepaald op 2 mei 2025.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaken

1.1. Verzoekende partij in de zaak RvV x (hierna: verzoeker) en verzoekende partij in de zaak RvV X (hierna: verzoekster), die beiden verklaren van Moldavische nationaliteit te zijn, komen volgens hun verklaringen België binnen op 25 april 2024 en verzoeken de volgende dag een eerste keer om internationale bescherming. Op 18 juli 2024 verklaart de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) deze verzoeken kennelijk ongegrond en wordt hen de vluchtelingenstatus en subsidiaire beschermingsstatus geweigerd. Verzoekers dienen elk een beroep in tegen de beslissing die de commissaris-generaal ten aanzien van hen nam. Bij arrest nr. 315 980 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) van 5 november 2024 worden verzoekers niet erkend als vluchteling en wordt hen de subsidiaire beschermingsstatus geweigerd.

1.2. Zonder België te hebben verlaten, dienen verzoekers op 9 december 2024 een tweede verzoek om internationale bescherming in. Deze verzoeken worden op 20 januari 2025 niet-ontvankelijk verklaard

door de commissaris-generaal. Dit zijn de thans bestreden beslissingen, die de volgende dag aangetekend worden verzonden aan verzoeker en verzoekster.

1.3. De bestreden beslissing, genomen ten aanzien van verzoeker, luidt als volgt:

“(…)

A. Feitenrelaas

U verklaarde een Moldaafs staatsburger van Roma origine te zijn, geboren op 6 september 1969 in de Russische stad Pokrov. U woonde in Sorooca samen met uw partner, M. A. (O.V. x.xxx.xxx), en kinderen.

U verliet Moldavië nadat u problemen kreeg met de familie van een meisje met wie uw zoon Mi. wilde huwen. Uw zoon had om haar hand gevraagd, maar haar familie was niet akkoord. Daarop trokken uw zoon en zijn vriendin naar een nabijgelegen stad waar ze intieme betrekkingen hadden. De vader van het meisje eiste dat uw zoon zijn dochter zou terugbrengen. Uw zoon deed dit en vluchtte vervolgens naar Tadzjikistan. Begin augustus 2019 werd u daarom door de familie van het meisje in elkaar geslagen. Nadat uw partner, die op dat moment reeds in Frankrijk verbleef, u geld had opgestuurd, regelde u zo snel mogelijk uw paspoort en uitreis. U vreesde immers nogmaals in elkaar te worden geslagen. U verliet Moldavië uiteindelijk eind augustus 2019 en ging naar Frankrijk, waar u op 26 augustus 2019 om internationale bescherming vroeg. Omdat uw verzoek er werd afgewezen en u er op straat moest leven, ging u naar Duitsland, waar u op 16 juli 2020 eveneens een verzoek om internationale bescherming indiende. Omwille van de Dublin-Verordening moest u echter naar Frankrijk terugkeren. U deed dit en diende er op 30 januari 2023 een tweede verzoek om internationale bescherming in. Ook ditmaal werd uw verzoek geweigerd. U kreeg er bovendien niet de nodige medische hulp. Daarom kwam u eind april 2024 naar België, waar u samen met uw partner op 26 april 2024 een eerste maal om internationale bescherming vroeg. Uw eerste verzoek werd door het CGVS op 18 juli 2024 kennelijk ongegrond verklaard omdat u afkomstig was uit een veilig land van herkomst en u niet aannemelijk maakte dat u niet op nationale bescherming kon rekenen. Deze beslissing en beoordeling werden door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd bij arrest van 5 november 2024. U tekende geen verder beroep aan bij de Raad van State en keerde evenmin naar uw herkomstland terug, maar vroeg op 9 december 2024 een tweede maal om internationale bescherming bij de Belgische autoriteiten.

In het kader van uw huidige, tweede verzoek verklaarde u nog steeds niet naar Moldavië te kunnen terugkeren omdat uw woning in de winter niet bewoonbaar is aangezien u geen verwarming hebt. U vreest bovendien nog steeds de mensen die u vijf jaar geleden in elkaar geslagen hebben en bent de omzwervingen beu. Tot slot heeft u ook nood aan medische hulp.

Ter staving van uw huidige verzoek legde u geen enkel stuk neer.

B. Motivering

Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw vorige verzoek om internationale bescherming géén bijzondere procedurele noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigen. Op grond van het geheel van de gegevens die actueel in uw administratief dossier voorhanden zijn, kan worden vastgesteld dat er zich géén bijkomende elementen aandienen noch door u worden aangereikt die hier een ander licht op werpen. U gaf aan maagproblemen te hebben en bolletjes op uw hoofd (Verklaring VV, nr. 13), elementen die u reeds inriep in het kader van uw vorige verzoek. Ook nu legde u geen enkel objectief stuk neer om uw medische problemen te staven en concretiseerde u nergens hoe deze medische elementen een invloed zouden kunnen hebben op uw deelname aan de procedure tot het verkrijgen van internationale bescherming. In het kader van de vragenlijst ‘bijzondere procedurele noden’ DVZ haalde u evenmin elementen aan die uw deelname aan onderhavige procedure zouden beïnvloeden of bemoeilijken. Bijgevolg blijft de vorige beoordeling onverkort gelden en kan er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de commissaris-generaal het verzoek niet-ontvankelijk.

In de mate dat u uw huidige verzoek om internationale bescherming steunt op de motieven die u naar aanleiding van uw vorige verzoek hebt uiteengezet, dient vooreerst te worden benadrukt dat uw vorige verzoek om internationale bescherming door het Commissariaat-generaal werd afgesloten met een beslissing tot kennelijk ongegrond verzoek omdat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst en niet aannemelijk maakte dat u niet op nationale bescherming zou kunnen rekenen. Deze beslissing en beoordeling werden door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd. U diende hiertegen geen cassatieberoep in bij de Raad van State. Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw vorige verzoek om internationale bescherming en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt.

Echter, in onderhavig geval is er geen dergelijk element in uw dossier voorhanden.

Waar u actueel opnieuw verwees naar de problemen naar aanleiding waarvan u Moldavië destijds verliet (Verklaring VV, nr. 17, 20), zij erop gewezen dat reeds in het kader van uw vorige verzoek geoordeeld werd dat u geen intentionele bedreiging van uw leven, vrijheid en/of fysieke integriteit aannemelijk maakte. Evenmin maakte u aannemelijk dat u in geval van zwaarwichtige problemen ter zake niet op de bescherming van uw autoriteiten zou kunnen rekenen. Actueel beperkte u zich tot het louter opnieuw verwijzen naar het incident waarbij u destijds geslagen werd. U stelde tevens dat u van uw zoon Ma., die ondertussen naar Moldavië teruggekeerd is, vernam dat uw belager eveneens van plan is om naar Moldavië terug te keren (Verklaring VV, nr. 17). Deze verklaringen wijzigen echter niets aan de eerder gedane vaststellingen en beoordeling betreffende uw nood aan internationale bescherming. Daarenboven stelde u in het kader van uw vorige verzoek dat uw zoon Mi., om wie de problemen draaiden, ondertussen getrouwd was (CGVS 1e VIB, p. 9-10). Actueel ontkende u dat hij gehuwd is en zei dat het de tweede keer ook niet gelukt is (Verklaring VV, nr. 17). Wat er ook van zij, hij is hoe dan ook niet samen met het meisje om wie de problemen destijds draaiden (Verklaring VV, nr. 17). Waarom men u actueel, 5 jaar later, dan nog steeds zou lastigvallen, kon u ook nu niet in concreto aannemelijk maken (Verklaring VV, nr. 17). Zodoende kunnen uw verklaringen ter zake de kans op internationale bescherming in uw hoofde niet aanzienlijk vergroten.

Wat betreft uw stelling dat u niet naar Moldavië terug kan keren omdat uw woning niet bewoonbaar is aangezien er niets is om te verwarmen (Verklaring VV, nr. 17), zij erop gewezen dat u ook op dit punt geen intentionele bedreiging van uw leven, vrijheid en/of fysieke integriteit aannemelijk maakte noch dat u ter zake niet op de bescherming van uw autoriteiten zou kunnen rekenen. Dit motief werd trouwens ook reeds ingeroepen door uw partner, M. A. (O.V. x.xxx.xxx), in het kader van haar vorige verzoek. Ook toen oordeelde het CGVS dat dit motief niet volstond om een nood aan internationale bescherming te funderen. Deze beslissing en beoordeling werden door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd. Uw huidige verklaringen veranderen hier niets aan.

*Waar u verder aanhaalde dat u medische hulp nodig hebt (Verklaring VV, nr. 21), zij erop gewezen dat dit slechts een blote bewering is die u met geen enkel objectief stuk onderbouwde (Verklaring VV, nr. 13). Evenmin maakte u aannemelijk dat er in uw hoofde bij terugkeer naar Moldavië in dit verband sprake zou zijn van een intentionele bedreiging van uw leven, vrijheid en/of fysieke integriteit. Tot slot zij er ook hier nog op gewezen dat er hoe dan ook redelijkerwijze vanuit gegaan kan worden dat u ter zake op de hulp van uw autoriteiten kan rekenen. De informatie beschikbaar op het Commissariaat-generaal (zie de **COI Focus. Moldavië. De Roma-minderheid van 4 maart 2022** (https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_moldavie_de_roma-minderheid_20220304.pdf) en de **COI Focus. Moldavië. Algemene situatie van 22 februari 2024** (https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_moldavie_algemene_situatie_20240222.pdf)) toont wel aan dat heel wat Roma in Moldavië zich, zoals elders in Europa, in een moeilijke socio-economische situatie bevinden en op meerdere vlakken discriminatie kunnen ondervinden. Deze situatie is evenwel het gevolg van een samenloop van diverse factoren en kan niet worden herleid tot één enkel gegeven of de loutere etnische*

origine en vooroordelen die bestaan tegenover de Roma. Onder meer de algemene precare economische toestand in Moldavië, culturele tradities waardoor Roma-kinderen in het algemeen en meisjes in het bijzonder niet naar school worden gestuurd of al vroeg van school worden gehaald, wantrouwen vanuit de Roma-bevolking ten aanzien van niet-Roma medeburgers en wantrouwen tegenover de overheid spelen eveneens een rol.

De Moldavische overheid laat zich evenwel niet in met een actief repressiebeleid ten aanzien van minderheden, onder wie Roma, en haar beleid is gericht op de integratie van minderheden en niet op discriminatie of vervolging. Algemeen genomen is het kader voor de bescherming van de rechten van minderheden in Moldavië aanwezig en worden de rechten van de minderheden er ook gerespecteerd.

De Moldavische wetgeving voldoet grotendeels aan het EU-acquis wat betreft non-discriminatie en gelijkheid. Haatmisdrijven zijn opgenomen als strafbaar feit in de Strafwet. Wetswijzigingen in de Strafwet en het wetboek inzake overtredingen, goedgekeurd in mei 2022, zorgen ervoor dat aanzetten tot discriminatie en geweld, geïnspireerd door haat, strafbaar zijn. Verder zijn er strengere straffen voor misdrijven die zijn ingegeven door vooroordelen of stereotypes over ras, kleur, etnie, nationale origine, sociale achtergrond, staatsburgerschap, enzovoort. Sinds april 2022 is haatspraak opgenomen in de Strafwet. De Interethnic Relations Agency (IRA) is bevoegd voor de bevordering van relaties met nationale minderheden en maakt deel uit van een nationale strategie ter versterking van interetnische relaties voor de periode 2017-2027. Sinds 2020 heeft de eerste minister een adviseur over mensenrechten en interetnische relaties. Tijdens een bezoek van de Raad van Europa in september 2022 bekleedt een Roma-vertegenwoordiger deze functie. Sinds februari 2023 is de functie opnieuw vacant. De Moldavische autoriteiten hebben sinds 2011 verschillende nationale programma's met bijbehorend actieplan voor de integratie van Roma goedgekeurd. In augustus 2022 keuren de autoriteiten een nieuw programma goed ter ondersteuning van de Roma-bevolking voor de periode 2022-2025. Hiermee willen de autoriteiten ervoor zorgen dat Roma beter kunnen deelnemen aan het sociale en politieke leven in Moldavië. Een van de positiefste verwezenlijkingen van deze actieplannen, volgens het adviescomité van de Raad van Europa, is de introductie van Roma-bemiddelaars. Zij werken samen met de lokale autoriteiten, onderwijs- en gezondheidsinstellingen om de integratie van de Roma-gemeenschap te bevorderen. Daarnaast bestaat er het National Human Rights Action Plan 2018-2022 met een hoofdstuk gewijd aan Roma met het oog op het garanderen van alle rechten zonder discriminatie. De Moldavische ngo Roma National Center (Centrul Național al Romilor, CNR) voert een project uit dat ondersteund wordt door de Raad van Europa om ervoor te proberen zorgen dat Roma (en andere etnische minderheden) die het slachtoffer zijn van discriminatie, haatspraak en/of haatmisdrijven een betere toegang krijgen tot het rechtswezen en kunnen rekenen op gratis rechtsbijstand, advies en geschillenbeslechting. De Equality Council is bevoegd is om aantijgingen van discriminatie onafhankelijk te onderzoeken. Ofschoon meer aandacht dient uit te gaan naar de concrete implementatie van dergelijke strategieën, werd dankzij diverse initiatieven toch reeds vooruitgang geboekt. De Europese Commissie (EC) stelt ook vooruitgang vast wat betreft de inclusie van Roma, met name dankzij het programma ter ondersteuning van Roma voor de periode 2022-2025. De Peoples Advocate of ombudspersoon kan een rechtszaak starten voor het Grondwettelijk Hof en de reguliere rechtbanken alsook kan de ombudsdienst ambtshalve een onderzoek starten. Het adviescomité van de Raad van Europa wijst op de belangrijke rol van de Equality Council en de People's Advocate in de strijd tegen discriminatie. Beide diensten dragen bij tot het garanderen van gelijkheid en het respecteren van de mensenrechten van etnische minderheden.

Discriminatie van Roma op de arbeidsmarkt blijft een probleem. De beperkte participatie van Roma op de formele arbeidsmarkt is echter ook het gevolg van een lage scholingsgraad. Roma zijn eerder werkzaam in de informele economie en doen seizoensarbeid (net zoals een aanzienlijk deel van de niet Roma-bevolking in Moldavië). Hoewel slechts een beperkt aantal Roma recht heeft op socialezekerheidsuitkeringen, is dit voornamelijk het gevolg van langdurige werkloosheid in combinatie met een meerderheid van de Roma-gemeenschap die niet officieel is tewerkgesteld. Roma-gezinnen, inclusief deze met gezinsleden met een handicap, ontvangen sociale bijstand. Kinderbijslag is voor Roma een belangrijke bron van inkomsten.

Kort voor de coronapandemie stelt de mensenrechtencommissaris van de Raad van Europa een verbetering vast wat betreft de toegang tot onderwijs voor Roma-kinderen, voornamelijk in het basisonderwijs. Dat is grotendeels te danken aan het werk van de Roma-bemiddelaars en civil society. Wat betreft de toegang tot onderwijs, dient te worden opgemerkt dat lager onderwijs gratis is en onderwijs in het algemeen is verplicht tot de negende graad (15-16 jaar). Toch ligt het inschrijvingspercentage van Roma-kinderen op alle niveaus van het onderwijs lager dan bij niet-Roma-kinderen. Factoren als armoede, gebrek aan vervoer naar school vanuit afgelegen rurale gebieden, de ongeschooldheid van de

ouders en culturele gebruiken binnen de Roma-gemeenschap (bv. het mindere belang dat gehecht wordt aan onderwijs, kindhuwelijken bij meisjes, de impact van migratie) liggen aan de basis van dit verschil.

Sinds 2015 bestaat er een wet inzake huisvesting die Roma erkent als een van de begunstigten van sociale huisvesting. De European Commission against Racism and Intolerance (ECRI) rapporteert in 2018 dat de implementatie van deze wet te wensen overlaat ten gevolge van een significant tekort aan financiële middelen. De toegang tot adequate huisvesting is niet enkel een probleem voor Roma. Er is een algemeen tekort is aan sociale huisvesting, voornamelijk op het platteland, en een beperkte toegang tot stromend water en riolering.

Het gezondheidssysteem in Moldavië streeft ernaar toegankelijk te zijn voor iedereen. Verschillende soorten zorg zijn gratis ongeacht of iemand een ziektekostenverzekering heeft of niet. Dat gaat over de eerstelijns- en spoedzorg en behandelingen voor tuberculose, aids en kanker. Mensen met een arbeidscontract en zelfstandigen hebben via hun sociale bijdragen een ziektekostenverzekering. Andere personen wiens ziektekosten automatisch worden gedekt zijn kinderen, studenten, zwangere vrouwen (inclusief postnatale zorg), moeders van minstens vier kinderen, mensen met een handicap, gepensioneerden, geregistreeerde werklozen, mensen die sociale bijstand krijgen en mensen die onder de armoedegrens leven. Wat betreft Roma, rapporteert het USDOS dat er vaak onvoldoende plaatsen zijn waar Roma terecht kunnen voor dringende medische hulp in de buurt van hun afgelegen vestigingen. Verder stelt het USDOS dat gezondheidswerkers Roma ongelijk of willekeurig behandelen. De East Europe Foundation (EEF) concludeert dat informele betalingen in ruil voor medische diensten (ook een probleem voor niet-Roma) de voornaamste hindernis vormen om medische hulp te zoeken. Een bijkomend obstakel voor Roma is een gebrek aan vertrouwen in artsen en angst voor de houding van een arts tegenover Roma.

Er dient benadrukt te worden dat de integratie van Roma onder meer in het onderwijs en op de arbeidsmarkt, de verbetering van hun sociaaleconomische levensomstandigheden en betere toegang tot huisvesting en gezondheidszorg niet van de ene op de andere dag gerealiseerd kunnen worden, doch een werk van lange adem betreffen. Er kan in dit verband evenwel niet voorbijgegaan worden aan het feit dat hiertoe de afgelopen jaren in Moldavië diverse stappen werden ondernomen.

Er kan hieruit geconcludeerd worden dat mogelijke gevallen van discriminatie binnen de Moldavische context in het algemeen niet beschouwd kunnen worden als een vervolging in de zin van de Conventie van Genève. Om te oordelen of discriminatoire maatregelen op zich een vervolging in de zin van de Conventie betekenen, dienen immers alle omstandigheden in overweging te worden genomen. Het ontzeggen van bepaalde rechten en een discriminerende bejegening houden op zich geen vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin in. Om tot de erkenning van de status van vluchteling te leiden, moeten de deprivatie van rechten en de discriminatie van dien aard zijn dat zij aanleiding geven tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt. Eventuele problemen van discriminatie in Moldavië hebben echter niet die aard, intensiteit en draagwijdte om als vervolging te worden beschouwd, tenzij eventueel in zeer uitzonderlijke omstandigheden.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie de **COI Focus. Moldavië. De Roma-minderheid van 4 maart 2022** (https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_moldavie_de_roma-minderheid_20220304.pdf) en de **COI Focus. Moldavië. Algemene situatie van 22 februari 2024** (https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_moldavie_algemene_situatie_20240222.pdf)), blijkt voorts dat hoewel anti-Roma gevoelens, stereotypering, racisme en haatspraak ten aanzien van Roma voorkomen in Moldavië, er geen sprake is van systematische gewelddaden ten aanzien van Roma. In dit verband dient te worden aangestipt dat er sprake kan zijn van een bepaalde mate van onderrapportering van incidenten. Ook blijkt dat zaken die gemeld worden bij de bevoegde autoriteiten niet steeds de nodige opvolging kennen waardoor daders ongestraft blijven. Vanuit de Roma-gemeenschap zijn er klachten over de effectieve toegankelijkheid en beschikbaarheid van politionele en juridische bijstand. Daartegenover staat dat Roma vaak niet op de hoogte zijn van de juridische mogelijkheden die er zijn om bescherming te krijgen of om hun rechten af te dwingen. Het is voor Roma mogelijk om naar de politie te stappen, maar de administratieve rompslomp is volgens het adviescomité van de Raad van Europa te omslachtig, waardoor zij niet geneigd zijn om met hun zaak verder te gaan. Dat is voornamelijk het geval voor Roma die onvoldoende kennis hebben over het wettelijke en institutionele kader waarbinnen discriminatie kan worden bestreden. Roma-vertegenwoordigers zijn vragende partij voor professioneel juridisch advies en bijstand aan Roma zodat

zij hun zaak aanhangig kunnen maken. Aangezien de grote meerderheid van de Roma op de armoedegrens leeft, zijn zij niet in staat om zelf een advocaat te betalen. Dat geldt eveneens voor een groot deel van de rest van de bevolking.

Uit voornoemde informatie blijkt verder dat er in geval van discriminatie of gewelddaden in Moldavië ook andere kanalen bestaan die bijstand kunnen bieden voor Roma die een beroep willen doen op de bescherming van de autoriteiten, zoals de Community Mediators binnen de Roma-gemeenschap, de Ombudsman, die aanvragen van individuen met betrekking tot schendingen van mensenrechten en vrijheden kan onderzoeken, of de Equality Council, dat bevoegd is om aantijgingen van discriminatie onafhankelijk te onderzoeken en waar een klacht over discriminatie via de website van die organisatie kan worden aangekaart. Voorts zijn er verschillende Romaorganisaties actief in Moldavië. Enkele van deze organisaties hebben zich verenigd onder de Voice of Roma Coalition of Coalita Vocea Romilor. Deze organisaties monitoren de implementatie van de verschillende actieplannen en streven ernaar om de situatie voor Roma te verbeteren en komen op voor hun rechten. Verder voert de Moldavische ngo Roma National Center (Centrul Național al Romilor, CNR) een project uit dat ondersteund wordt door de Raad van Europa om ervoor te proberen zorgen dat Roma (en andere etnische minderheden) die het slachtoffer zijn van discriminatie, haatspraak en haatmisdrijven een betere toegang krijgen tot het rechtswezen en kunnen rekenen op gratis rechtsbijstand, advies en geschillenbeslechting. Er dient echter erop gewezen te worden dat deze informatie, waaruit blijkt dat ondanks een zekere vooruitgang op het vlak van rechtsbescherming voor Roma in Moldavië er nog tekortkomingen blijven bestaan, op zich niet volstaat om aan te tonen dat u persoonlijk in uw land van herkomst hoegenaamd geen afdoende bescherming zou kunnen krijgen. Uit bovenstaande informatie kan geenszins zonder meer afgeleid worden dat de Moldavische autoriteiten niet bij machte of onwillig zijn om in deze problematiek op te treden en bescherming te bieden.

Het volstaat bovendien niet om op algemene wijze te verwijzen naar dergelijke informatie: een vrees voor vervolging of een risico op ernstige schade dient steeds in concreto te worden aangetoond. In dit verband wijst het Commissariaat-generaal erop dat internationale bescherming slechts kan worden verleend indien blijkt dat de verzoeker om internationale bescherming geen enkele aanspraak kan maken op nationale bescherming. Van een verzoeker om internationale bescherming mag worden verwacht dat hij of zij eerst alle realistische mogelijkheden uitput om bescherming te verkrijgen in eigen land. Bijgevolg kan de door u ingeroepen nood aan medische hulp de kan op internationale bescherming in uw hoofde niet aanzienlijk vergroten. Bovendien voorziet de Vreemdelingenwet in een procedure voor een machtiging tot verblijf op grond van medische redenen. U zich hiervoor te richten tot de geëigende procedure, dit is een aanvraag voor een machtiging tot verblijf te richten aan de staatssecretaris of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980.

Waar u tot slot nog stelde dat u de omzwervingen in de EU beu bent en u overal afgewezen werd (Verklaring VV, nr. 17), zij erop gewezen dat ook hierin geen intentionele bedreiging van uw leven, vrijheid en/of fysieke integriteit in geval van terugkeer naar Moldavië kan worden gevonden. Zodoende kan ook dit element de kans op internationale bescherming in uw hoofde niet aanzienlijk vergroten.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 1e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing.

Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing (artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet samen gelezen met artikel 74/8 of 74/9 van dezelfde wet).

Ik breng de staatssecretaris en zijn gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledige administratieve dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of teruggedrijving van betrokkene naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf het non-refoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet.
(...)”

1.4. De bestreden beslissing, genomen ten aanzien van verzoekster, luidt als volgt:

“(…)”

A. Feitenrelaas

U verklaarde een Moldaafs staatsburger van Roma origine te zijn, geboren op 14 maart 1976 in de stad Soroca, waar u de laatste jaren ook woonde samen met uw partner, R. I. (O.V. x.xxx.xxx).

U verliet Moldavië in 2019 samen met uw twee zonen omdat u in Moldavië geen werk kon vinden en zodoende niet in uw levensonderhoud kon voorzien. U ging naar Frankrijk, waar u op 9 mei 2019 om internationale bescherming vroeg. U kreeg er echter geen opvang noch medische hulp. Daarom ging u naar Duitsland, waar u op 17 juli 2020 eveneens om internationale bescherming vroeg. Omwille van de Dublinverordening moest u naar Frankrijk terugkeren, wat u uiteindelijk ook deed. Op 8 februari 2023 vroeg u een tweede maal om internationale bescherming bij de Franse autoriteiten. Ook ditmaal kreeg u er geen opvang noch medische hulp. Daarom besloot u eind april 2024 samen met uw partner naar België te komen. Op 26 april 2024 vroegen jullie vervolgens om internationale bescherming bij de Belgische autoriteiten. U kon immers nog steeds niet naar Moldavië terugkeren omdat u er geen huis en werk zou hebben. Uw eerste verzoek werd door het CGVS op 18 juli 2024 kennelijk ongegrond verklaard omdat u afkomstig was uit een veilig land van herkomst en u niet aannemelijk maakte dat u niet op nationale bescherming kon rekenen. Deze beslissing en beoordeling werden door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd bij arrest van 5 november 2024. U tekende geen verder beroep aan bij de Raad van State en keerde evenmin naar uw herkomstland terug, maar vroeg op 9 december 2024 een tweede maal om internationale bescherming bij de Belgische autoriteiten.

In het kader van uw huidige, tweede verzoek verklaarde u nog steeds niet naar Moldavië te kunnen terugkeren omdat uw woning uit elkaar gevallen is en het er in de winter koud is. U wil zich ook medisch laten behandelen.

Ter staving van uw huidige verzoek legde u geen enkel stuk neer.

B. Motivering

Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw vorige verzoek om internationale bescherming géén bijzondere procedurele noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigen. Op grond van het geheel van de gegevens die actueel in uw administratief dossier voorhanden zijn, kan worden vastgesteld dat er zich géén bijkomende elementen aandienen noch door u worden aangereikt die hier een ander licht op werpen. U gaf aan een bolletje op uw been en soms krampen in armen en benen te hebben. U lijdt ook aan een te hoge bloeddruk en heeft iets aan uw nieren (Verklaring VV, nr. 13), elementen die bijna allemaal reeds inriep in het kader van uw vorige verzoek. Ook nu legde u geen enkel objectief stuk neer om uw medische problemen te staven (Verklaring VV, nr. 13) en concretiseerde u nergens hoe deze medische elementen een invloed zouden kunnen hebben op uw deelname aan de procedure tot het verkrijgen van internationale bescherming. In het kader van de vragenlijst ‘bijzondere procedurele noden’ DVZ haalde u evenmin elementen aan die uw deelname aan onderhavige procedure zouden beïnvloeden of bemoeilijken. Bijgevolg blijft de vorige beoordeling onverkort gelden en kan er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de commissaris-generaal het verzoek niet-ontvankelijk.

In de mate dat u uw huidige verzoek om internationale bescherming steunt op de motieven die u naar aanleiding van uw vorige verzoek hebt uiteengezet, dient vooreerst te worden benadrukt dat uw vorige verzoek om internationale bescherming door het Commissariaat-generaal werd afgesloten met een beslissing tot kennelijk ongegrond verzoek omdat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst en niet aannemelijk maakte dat u niet op nationale bescherming zou kunnen rekenen. Deze beslissing en beoordeling werden door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd. U diende hiertegen geen cassatieberoep in bij de Raad van State. Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw vorige verzoek om internationale bescherming en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt.

Echter, in onderhavig geval is er geen dergelijk element in uw dossier voorhanden.

U verklaarde niet over nieuwe elementen te beschikken (Verklaring VV, nr. 17) en verwees slechts opnieuw naar uw woonomstandigheden in Moldavië. Bij terugkeer naar Moldavië bent u bang om koud te hebben want jullie huis is uit elkaar gevallen. Het is er koud (Verklaring VV, nr. 20). Reeds in het kader van uw vorige verzoek werd echter geoordeeld dat u geen intentionele bedreiging van uw leven, vrijheid en/of fysieke integriteit aannemelijk maakte. Evenmin maakte u aannemelijk dat u ter zake niet op de hulp van uw autoriteiten zou kunnen rekenen. Het louter opnieuw verwijzen naar de toestand van jullie woning wijzigt hier niets aan en kan de kans op internationale bescherming in uw hoofde niet aanzienlijk vergroten.

Waar u stelde dat u zich medisch wil laten behandelen (Verklaring VV, nr. 21), zij erop gewezen dat uit het loutere feit dat u zich wil laten behandelen evenmin een intentionele bedreiging van uw leven, vrijheid en/of fysieke integriteit bij terugkeer naar Moldavië kan worden geconcludeerd. Zodoende kan ook dit element de kans op internationale bescherming in uw hoofde niet aanzienlijk vergroten.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 1e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing.

Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing (artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet samen gelezen met artikel 74/8 of 74/9 van dezelfde wet).

Ik breng de staatssecretaris en zijn gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledige administratieve dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of teruggedrijving van betrokkene naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf het non-refoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet.

(...)"

2. Over de rechtspleging

Verzoeker, wiens beroep bij de Raad gekend is onder het rolnummer RvV 332 502, is de partner van verzoekster, wiens beroep bij de Raad gekend is onder het rolnummer RvV 332 503. Verzoekers beroepen zich op gelijkaardige asielmotieven en de bestreden beslissingen die ten aanzien van hen zijn genomen, zijn gebaseerd op gelijkaardige motieven en wat verzoeker betreft, aangevuld met bijkomende motieven. In het verzoekschrift van verzoekster wordt het enig middel uit het verzoekschrift van verzoeker *quasi* integraal hernomen. Gelet op het voorgaande moeten de zaken, omwille van hun onderlinge verknoptheid, worden samengevoegd.

3. Over de gegrondheid van de beroepen

3.1. De verzoekschriften

3.1.1. In wat zich aandient als een nagenoeg identiek enig middel, beroepen verzoekers zich op de schending van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet). Uit een lezing van de verzoekschriften kan met enige welwillendheid worden afgeleid dat verzoekers eveneens de schending aanvoeren van de materiële motiveringsplicht en dat verzoeker verder de schending aanvoert van artikel 4.4. van de richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking) (hierna: de richtlijn 2011/95/EU).

In hun verzoekschriften gaan verzoekers, onder verwijzing naar algemene informatie, in op de situatie van de Roma-gemeenschap in Moldavië.

3.1.2. Op basis van hetgeen voorafgaat, vragen verzoekers de Raad in hoofddorde om hen de vluchtelingenstatus toe te kennen, in ondergeschikte orde om hen de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen en in de meest ondergeschikte orde om de bestreden beslissingen te vernietigen en de dossiers naar het commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het commissariaat-generaal) terug te sturen voor bijkomend onderzoek.

3.2. Stukken

Verzoekers voegen ter staving van hun betoog, benevens de in de verzoekschriften aangehaalde en geciteerde informatie, geen bijkomende stukken bij de voorliggende verzoekschriften.

3.3. Beoordeling van de beroepen

3.3.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissingen zijn gesteund en de kritiek van verzoekers daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “*een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie*” te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1, van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc*-onderzoek van zowel de juridische als de feitelijke gronden, zoals deze voortvloeien uit artikel 46, punt 3, van de richtlijn 2013/32/EU.

3.3.2. Aangaande verzoekers verwijzing naar artikel 4.4 van de richtlijn 2011/95/EU wordt opgemerkt dat deze bepaling bij artikel 6 van de wet van 8 mei 2013 tot wijziging van de wet van 15 december 1980

betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van verzoekers om internationale bescherming en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen en van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijke welzijn werd omgezet in artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet. Na de omzetting van een richtlijn kunnen particulieren slechts op dienstige wijze een beroep doen op de bepalingen van de richtlijn indien de nationale omzettingsmaatregelen niet correct of toereikend zijn (HvJ 4 december 1997, C-253/96 tot en met C-258/96, Kampelmann, punt 42; zie tevens: HvJ 3 december 1992, C-140/91, C-141/91, C-278/91 en C-279/91, Suffritti, punt 13, en RvS 2 april 2003, nr. 117.877). Verzoekers tonen dit *in casu* evenwel niet aan. Zij kunnen derhalve de schending van artikel 4.4 van de richtlijn 2011/95/EU niet op ontvankelijke wijze aanvoeren.

3.3.3. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissingen op motieven moeten steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissingen in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het enig middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

3.3.4. Over de procedurele noden in de zin van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet

De Raad wijst in deze op de inhoud van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, waaruit blijkt dat indien verzoekers om internationale bescherming blijf geven van bijzondere procedurele noden, in de zin dat zij als gevolg van hun individuele omstandigheden beperkt zijn in hun mogelijkheden om de rechten te genieten waarop zij aanspraak kunnen maken en om te voldoen aan de verplichtingen die hen worden opgelegd (*Parl. St.*, Kamer, 2016-2017, DOC 54-2548/001, p. 54), zij passende steun kunnen genieten in de loop van de procedure.

In de bestreden beslissing, genomen ten aanzien van verzoeker, wordt in dit verband op goede gronden het volgende overwogen:

“Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw vorige verzoek om internationale bescherming géén bijzondere procedurele noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigen. Op grond van het geheel van de gegevens die actueel in uw administratief dossier voorhanden zijn, kan worden vastgesteld dat er zich géén bijkomende elementen aandienen noch door u worden aangereikt die hier een ander licht op werpen. U gaf aan maagproblemen te hebben en bolletjes op uw hoofd (Verklaring VV, nr. 13), elementen die u reeds inriep in het kader van uw vorige verzoek. Ook nu legde u geen enkel objectief stuk neer om uw medische problemen te staven en concretiseerde u nergens hoe deze medische elementen een invloed zouden kunnen hebben op uw deelname aan de procedure tot het verkrijgen van internationale bescherming. In het kader van de vragenlijst ‘bijzondere procedurele noden’ DVZ haalde u evenmin elementen aan die uw deelname aan onderhavige procedure zouden beïnvloeden of bemoeilijken. Bijgevolg blijft de vorige beoordeling onverkort gelden en kan er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.”

In de bestreden beslissing genomen ten aanzien van verzoekster, wordt in dit verband op goede gronden het volgende overwogen:

“Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw vorige verzoek om internationale bescherming géén bijzondere procedurele noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigen. Op grond van het geheel van de gegevens die actueel in uw administratief dossier voorhanden zijn, kan worden vastgesteld dat er zich géén bijkomende elementen aandienen noch door u worden aangereikt die hier een ander licht op werpen. U gaf aan een bolletje op uw been en soms krampen in armen en benen te hebben. U lijdt ook aan een te hoge bloeddruk en heeft iets aan uw nieren (Verklaring VV, nr. 13), elementen die bijna allemaal reeds inriep in het kader van uw vorige verzoek. Ook nu legde u geen enkel objectief stuk neer om uw medische problemen te staven (Verklaring VV, nr. 13) en concretiseerde u nergens hoe deze medische elementen een invloed zouden kunnen hebben op uw deelname aan de procedure tot het verkrijgen van internationale bescherming. In het kader van de vragenlijst ‘bijzondere procedurele noden’ DVZ haalde u evenmin elementen aan die uw deelname aan onderhavige procedure zouden beïnvloeden of bemoeilijken. Bijgevolg blijft de vorige beoordeling onverkort gelden en kan er in het kader van

onderhavige procedure redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.”

Verzoekers laten deze overwegingen, die pertinent en draagkrachtig zijn en steun vinden in de administratieve dossiers, volledig onverlet, zodat ze bij gebrek aan enig dienstig en concreet verweer, onverminderd overeind blijven en door de Raad tot de zijne worden gemaakt.

3.3.5. Verzoekers dienen beroep in tegen de beslissingen van de commissaris-generaal van 20 januari 2025, getiteld “*niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek)*”, waarbij hun huidige, tweede, verzoeken om internationale bescherming niet-ontvankelijk worden verklaard in de zin van artikel 57/6/2, § 1, eerste lid, van de Vreemdelingenwet.

3.3.6. Artikel 57/6/2, § 1, eerste lid, van de Vreemdelingenwet, in toepassing waarvan de bestreden beslissingen zijn genomen, luidt als volgt:

“Na ontvangst van het volgend verzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen of feiten verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek niet-ontvankelijk. In het andere geval, of indien de verzoeker voorheen enkel het voorwerp heeft uitgemaakt van een beslissing tot beëindiging bij toepassing van artikel 57/6/5, § 1, 1°, 2°, 3°, 4° of 5° verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek ontvankelijk.”

Om een volgend verzoek om internationale bescherming ontvankelijk te kunnen verklaren, moeten er dus nieuwe elementen aanwezig zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker om internationale bescherming in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling, in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, of voor subsidiaire bescherming, in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

Hierbij kan nuttig worden verwezen naar het arrest van 10 juni 2021 waarin het Hof van Justitie (HvJ 10 juni 2021, LH/Staatssecretaris voor Justitie en Veiligheid, C-921/19) verduidelijkt dat artikel 40, leden 2 en 3, van de richtlijn 2013/32 voorziet in een behandeling van volgende verzoeken in twee stappen. In het kader van de eerste, voorafgaande stap wordt nagegaan of deze verzoeken ontvankelijk zijn, terwijl in de tweede stap die verzoeken ten gronde worden onderzocht. Deze eerste stap omvat eveneens twee fasen, waarbij in elke fase andere, door diezelfde bepaling vastgestelde ontvankelijkheidsvoorwaarden worden onderzocht (HvJ 10 juni 2021, nrs. 34-35).

In een eerste fase wordt een volgend verzoek onderworpen aan een voorafgaand onderzoek om uit te maken of er nieuwe elementen of bevindingen aan de orde zijn of door de verzoeker zijn overgelegd (HvJ 10 juni 2021, nr. 36). Er wordt in deze fase enkel getoetst of er elementen of bevindingen bestaan die niet werden onderzocht in het kader van de op het vorige verzoek genomen beslissing en waarop die beslissing – die gezag van gewijsde heeft – niet kon worden gebaseerd (HvJ 10 juni 2021, nr. 50). In het arrest van 9 september 2021 verduidelijkt het Hof van Justitie dat dit elementen of bevindingen omvat die zich hebben voorgedaan na de definitieve beëindiging van de procedure die betrekking had op het vorig verzoek, alsook de elementen of bevindingen die reeds bestonden vóór de beëindiging van de procedure, maar waarop de verzoeker zich niet heeft beroepen (HvJ 9 september 2021, XY/ Bundesamt für Fremdenwesen und Asyl, C-18/20, nr. 44).

Slechts indien er daadwerkelijk sprake is van dergelijke nieuwe elementen of bevindingen ten opzichte van het eerste verzoek om internationale bescherming, wordt in de tweede fase het onderzoek van de ontvankelijkheid van het volgende verzoek voortgezet overeenkomstig artikel 40, lid 3 van de richtlijn 2013/32. In deze tweede fase wordt nagegaan of die nieuwe elementen en bevindingen de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker in aanmerking komt voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet (HvJ 10 juni 2021, nr. 37).

De Raad herinnert eraan dat hij niet de bevoegdheid heeft om opnieuw uitspraak te doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere verzoeken om internationale bescherming werden beoordeeld en die, gelet op het feit dat de desbetreffende beslissingen niet binnen de wettelijk bepaalde termijn werden aangevochten of een beroep ertegen werd verworpen, als vaststaand moeten worden beschouwd, tenzij de verzoeker nieuwe elementen of feiten aanbrengt of aan de orde zijn die afbreuk

doen aan de determinerende motieven van de eerdere weigeringsbeslissing, of wanneer de verzoeker nieuwe elementen aanbrengt die afbreuk doen aan de essentie van een eerdere weigeringsbeslissing. Dit neemt echter niet weg dat de Raad bij de beoordeling van een volgend verzoek om internationale bescherming rekening mag houden met alle feitelijke elementen, ook met elementen die resulteren uit verklaringen die gedurende de behandeling van een vorig verzoek om internationale bescherming zijn afgelegd.

De voorbereidende werken verduidelijken verder dat de kans onder meer aanzienlijk groter wordt wanneer de verzoeker om internationale bescherming nieuwe elementen of feiten aanbrengt of aan de orde zijn die afbreuk doen aan de determinerende motieven van de eerdere weigeringsbeslissing of wanneer de veiligheids- of mensenrechtensituatie in het land van herkomst van de verzoeker dermate is gewijzigd dat er zich in voorliggend geval een nood aan internationale bescherming opdringt.

De kans wordt daarentegen niet aanzienlijk groter wanneer de nieuw aangereikte elementen *an sich* bijvoorbeeld niet bewijsvoerend voorkomen omdat de bijkomende verklaringen incoherent of ongeloofwaardig zijn of wanneer de nieuwe stukken duidelijke inhoudelijke of vormelijke gebreken vertonen. De kans wordt evenmin aanzienlijk groter wanneer de nieuwe elementen of bevindingen bijvoorbeeld louter een aanvulling vormen van een situatie die voordien niet betwist, doch ongegrond bevonden werd, slechts betrekking hebben op elementen die niet de essentie van een eerdere weigeringsbeslissing uitmaken, een voortzetting vormen van een relaas dat op diverse wezenlijke punten ongeloofwaardig werd bevonden, louter algemeen van aard zijn, geen verband leggen met de individuele omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming en anderszins evenmin aantonen dat de algemene situatie van aard is om een beschermingsstatus te wettigen (*Parl.St.* Kamer, 2012-2013, nr. 53 2555/001, 23-24).

3.3.7. Verzoekers blijven in het kader van hun huidige verzoeken om internationale vasthouden aan hun problemen in Moldavië die zij reeds aanhaalden in het kader van hun vorige verzoeken. Zo vreest verzoeker nog steeds de mensen die hem vijf jaar geleden in elkaar hebben geslagen en meent verzoekster niet terug te kunnen keren naar Moldavië omdat haar woning uit elkaar is gevallen en het er koud is in de winter. In het kader van zijn huidig beschermingsverzoek haalt verzoeker eveneens aan dat hij niet kan terugkeren naar Moldavië omdat zijn woning in de winter onbewoonbaar is aangezien hij geen verwarming heeft. Daarnaast halen beide verzoekers aan dat zij medische hulp nodig hebben.

Ter staving van hun huidige beschermingsverzoeken legden verzoekers geen bijkomende documenten neer.

De kernvraag is of deze elementen niet alleen kunnen worden gekwalificeerd als nieuwe elementen, maar ook als nieuwe elementen die de kans aanzienlijk groter maken dat verzoekers voor erkenning als vluchteling of voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in aanmerking komen.

3.3.8. In de bestreden beslissingen wordt op omstandige wijze gemotiveerd dat de volgende, tweede, verzoeken om internationale bescherming van verzoekers niet-ontvankelijk moeten worden verklaard omdat verzoekers geen nieuwe elementen of feiten aanbrengen die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor erkenning als vluchteling, in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, of voor subsidiaire bescherming, in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet, in aanmerking komen en dat het commissariaat-generaal evenmin over dergelijke elementen beschikt.

Uit de lezing van de verzoekschriften blijkt weliswaar dat verzoekers het niet eens zijn met de motieven van de bestreden beslissingen, doch de Raad stelt vast dat zij in wezen niet verder komen dan het herhalen van hun vrees en eerder afgelegde verklaringen, het volharden in het beschikken over nieuwe elementen, het formuleren van algemene beweringen en het bekritisieren van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, waarmee zij echter de gedane bevindingen niet weerleggen, noch ontkrachten.

3.3.9. In de bestreden beslissing, genomen ten aanzien van verzoeker, wordt op pertinente en omstandige wijze het volgende gesteld:

“In de mate dat u uw huidige verzoek om internationale bescherming steunt op de motieven die u naar aanleiding van uw vorige verzoek hebt uiteengezet, dient vooreerst te worden benadrukt dat uw vorige verzoek om internationale bescherming door het Commissariaat-generaal werd afgesloten met een beslissing tot kennelijk ongegrond verzoek omdat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst en niet aannemelijk maakte dat u niet op nationale bescherming zou kunnen rekenen. Deze beslissing en

beoordeling werden door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd. U diende hiertegen geen cassatieberoep in bij de Raad van State. Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw vorige verzoek om internationale bescherming en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt.

Echter, in onderhavig geval is er geen dergelijk element in uw dossier voorhanden.

Waar u actueel opnieuw verwees naar de problemen naar aanleiding waarvan u Moldavië destijds verliet (Verklaring VV, nr. 17, 20), zij erop gewezen dat reeds in het kader van uw vorige verzoek geoordeeld werd dat u geen intentionele bedreiging van uw leven, vrijheid en/of fysieke integriteit aannemelijk maakte. Evenmin maakte u aannemelijk dat u in geval van zwaarwichtige problemen ter zake niet op de bescherming van uw autoriteiten zou kunnen rekenen. Actueel beperkte u zich tot het louter opnieuw verwijzen naar het incident waarbij u destijds geslagen werd. U stelde tevens dat u van uw zoon Ma., die ondertussen naar Moldavië teruggekeerd is, vernam dat uw belager eveneens van plan is om naar Moldavië terug te keren (Verklaring VV, nr. 17). Deze verklaringen wijzigen echter niets aan de eerder gedane vaststellingen en beoordeling betreffende uw nood aan internationale bescherming. Daarenboven stelde u in het kader van uw vorige verzoek dat uw zoon Mi., om wie de problemen draaiden, ondertussen getrouwd was (CGVS 1e VIB, p. 9-10). Actueel ontkende u dat hij gehuwd is en zei dat het de tweede keer ook niet gelukt is (Verklaring VV, nr. 17). Wat er ook van zij, hij is hoe dan ook niet samen met het meisje om wie de problemen destijds draaiden (Verklaring VV, nr. 17). Waarom men u actueel, 5 jaar later, dan nog steeds zou lastigvallen, kon u ook nu niet in concreto aannemelijk maken (Verklaring VV, nr. 17). Zodoende kunnen uw verklaringen ter zake de kans op internationale bescherming in uw hoofde niet aanzienlijk vergroten.

Wat betreft uw stelling dat u niet naar Moldavië terug kan keren omdat uw woning niet bewoonbaar is aangezien er niets is om te verwarmen (Verklaring VV, nr. 17), zij erop gewezen dat u ook op dit punt geen intentionele bedreiging van uw leven, vrijheid en/of fysieke integriteit aannemelijk maakte noch dat u ter zake niet op de bescherming van uw autoriteiten zou kunnen rekenen. Dit motief werd trouwens ook reeds ingeroepen door uw partner, M. A. (O.V. x.xxx.xxx), in het kader van haar vorige verzoek. Ook toen oordeelde het CGVS dat dit motief niet volstond om een nood aan internationale bescherming te funderen. Deze beslissing en beoordeling werden door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd. Uw huidige verklaringen veranderen hier niets aan.

Waar u verder aanhaalde dat u medische hulp nodig hebt (Verklaring VV, nr. 21), zij erop gewezen dat dit slechts een blote bewering is die u met geen enkel objectief stuk onderbouwde (Verklaring VV, nr. 13). Evenmin maakte u aannemelijk dat er in uw hoofde bij terugkeer naar Moldavië in dit verband sprake zou zijn van een intentionele bedreiging van uw leven, vrijheid en/of fysieke integriteit. Tot slot zij er ook hier nog op gewezen dat er hoe dan ook redelijkerwijze vanuit gegaan kan worden dat u ter zake op de hulp van uw autoriteiten kan rekenen. De informatie beschikbaar op het Commissariaat-generaal (zie de **COI Focus. Moldavië. De Roma-minderheid van 4 maart 2022** (https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_moldavie_de_roma-minderheid_20220304.pdf) en de **COI Focus. Moldavië. Algemene situatie van 22 februari 2024** (https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_moldavie_algemene_situatie_20240222.pdf)) toont wel aan dat heel wat Roma in Moldavië zich, zoals elders in Europa, in een moeilijke socio-economische situatie bevinden en op meerdere vlakken discriminatie kunnen ondervinden. Deze situatie is evenwel het gevolg van een samenloop van diverse factoren en kan niet worden herleid tot één enkel gegeven of de loutere etnische origine en vooroordelen die bestaan tegenover de Roma. Onder meer de algemene precaire economische toestand in Moldavië, culturele tradities waardoor Roma-kinderen in het algemeen en meisjes in het bijzonder niet naar school worden gestuurd of al vroeg van school worden gehaald, wantrouwen vanuit de Roma-bevolking ten aanzien van niet-Roma medeburgers en wantrouwen tegenover de overheid spelen eveneens een rol.

De Moldavische overheid laat zich evenwel niet in met een actief repressiebeleid ten aanzien van minderheden, onder wie Roma, en haar beleid is gericht op de integratie van minderheden en niet op discriminatie of vervolging. Algemeen genomen is het kader voor de bescherming van de rechten van minderheden in Moldavië aanwezig en worden de rechten van de minderheden er ook gerespecteerd.

De Moldavische wetgeving voldoet grotendeels aan het EU-acquis wat betreft non-discriminatie en gelijkheid. Haatmisdrijven zijn opgenomen als strafbaar feit in de Strafwet. Wetswijzigingen in de Strafwet en het wetboek inzake overtredingen, goedgekeurd in mei 2022, zorgen ervoor dat aanzetten tot discriminatie en geweld, geïnspireerd door haat, strafbaar zijn. Verder zijn er strengere straffen voor misdrijven die zijn ingegeven door vooroordelen of stereotypes over ras, kleur, etnie, nationale origine, sociale achtergrond, staatsburgerschap, enzovoort. Sinds april 2022 is haatspraak opgenomen in de Strafwet. De Interethnic Relations Agency (IRA) is bevoegd voor de bevordering van relaties met nationale minderheden en maakt deel uit van een nationale strategie ter versterking van interetnische relaties voor de periode 2017-2027. Sinds 2020 heeft de eerste minister een adviseur over mensenrechten en interetnische relaties. Tijdens een bezoek van de Raad van Europa in september 2022 bekleedt een Roma-vertegenwoordiger deze functie. Sinds februari 2023 is de functie opnieuw vacant. De Moldavische autoriteiten hebben sinds 2011 verschillende nationale programma's met bijbehorend actieplan voor de integratie van Roma goedgekeurd. In augustus 2022 keuren de autoriteiten een nieuw programma goed ter ondersteuning van de Roma-bevolking voor de periode 2022-2025. Hiermee willen de autoriteiten ervoor zorgen dat Roma beter kunnen deelnemen aan het sociale en politieke leven in Moldavië. Een van de positiefste verwezenlijkingen van deze actieplannen, volgens het adviescomité van de Raad van Europa, is de introductie van Roma-bemiddelaars. Zij werken samen met de lokale autoriteiten, onderwijs- en gezondheidsinstellingen om de integratie van de Roma-gemeenschap te bevorderen. Daarnaast bestaat er het National Human Rights Action Plan 2018-2022 met een hoofdstuk gewijd aan Roma met het oog op het garanderen van alle rechten zonder discriminatie. De Moldavische ngo Roma National Center (Centrul Național al Romilor, CNR) voert een project uit dat ondersteund wordt door de Raad van Europa om ervoor te proberen zorgen dat Roma (en andere etnische minderheden) die het slachtoffer zijn van discriminatie, haatspraak en/of haatmisdrijven een betere toegang krijgen tot het rechtswezen en kunnen rekenen op gratis rechtsbijstand, advies en geschillenbeslechting. De Equality Council is bevoegd is om aantijgingen van discriminatie onafhankelijk te onderzoeken. Ofschoon meer aandacht dient uit te gaan naar de concrete implementatie van dergelijke strategieën, werd dankzij diverse initiatieven toch reeds vooruitgang geboekt. De Europese Commissie (EC) stelt ook vooruitgang vast wat betreft de inclusie van Roma, met name dankzij het programma ter ondersteuning van Roma voor de periode 2022-2025. De Peoples Advocate of ombudspersoon kan een rechtszaak starten voor het Grondwettelijk Hof en de reguliere rechtbanken alsook kan de ombudsdienst ambtshalve een onderzoek starten. Het adviescomité van de Raad van Europa wijst op de belangrijke rol van de Equality Council en de People's Advocate in de strijd tegen discriminatie. Beide diensten dragen bij tot het garanderen van gelijkheid en het respecteren van de mensenrechten van etnische minderheden.

Discriminatie van Roma op de arbeidsmarkt blijft een probleem. De beperkte participatie van Roma op de formele arbeidsmarkt is echter ook het gevolg van een lage scholingsgraad. Roma zijn eerder werkzaam in de informele economie en doen seizoensarbeid (net zoals een aanzienlijk deel van de niet Roma-bevolking in Moldavië). Hoewel slechts een beperkt aantal Roma recht heeft op socialezekerheidsuitkeringen, is dit voornamelijk het gevolg van langdurige werkloosheid in combinatie met een meerderheid van de Roma-gemeenschap die niet officieel is tewerkgesteld. Roma-gezinnen, inclusief deze met gezinsleden met een handicap, ontvangen sociale bijstand. Kinderbijslag is voor Roma een belangrijke bron van inkomsten.

Kort voor de coronapandemie stelt de mensenrechtencommissaris van de Raad van Europa een verbetering vast wat betreft de toegang tot onderwijs voor Roma-kinderen, voornamelijk in het basisonderwijs. Dat is grotendeels te danken aan het werk van de Roma-bemiddelaars en civil society. Wat betreft de toegang tot onderwijs, dient te worden opgemerkt dat lager onderwijs gratis is en onderwijs in het algemeen is verplicht tot de negende graad (15-16 jaar). Toch ligt het inschrijvingspercentage van Roma-kinderen op alle niveaus van het onderwijs lager dan bij niet-Roma-kinderen. Factoren als armoede, gebrek aan vervoer naar school vanuit afgelegen rurale gebieden, de ongeschooldheid van de ouders en culturele gebruiken binnen de Roma-gemeenschap (bv. het mindere belang dat gehecht wordt aan onderwijs, kindhuwelijken bij meisjes, de impact van migratie) liggen aan de basis van dit verschil.

Sinds 2015 bestaat er een wet inzake huisvesting die Roma erkent als een van de begunstigden van sociale huisvesting. De European Commission against Racism and Intolerance (ECRI) rapporteert in 2018 dat de implementatie van deze wet te wensen overlaat ten gevolge van een significant tekort aan financiële middelen. De toegang tot adequate huisvesting is niet enkel een probleem voor Roma. Er is een algemeen tekort is aan sociale huisvesting, voornamelijk op het platteland, en een beperkte toegang tot stromend water en riolering.

Het gezondheidssysteem in Moldavië streeft ernaar toegankelijk te zijn voor iedereen. Verschillende soorten zorg zijn gratis ongeacht of iemand een ziektekostenverzekering heeft of niet. Dat gaat over de eerstelijns- en spoedzorg en behandelingen voor tuberculose, aids en kanker. Mensen met een arbeidscontract en zelfstandigen hebben via hun sociale bijdragen een ziektekostenverzekering. Andere personen wiens ziektekosten automatisch worden gedekt zijn kinderen, studenten, zwangere vrouwen (inclusief postnatale zorg), moeders van minstens vier kinderen, mensen met een handicap, gepensioneerden, geregistreeerde werklozen, mensen die sociale bijstand krijgen en mensen die onder de armoedegrens leven. Wat betreft Roma, rapporteert het USDOS dat er vaak onvoldoende plaatsen zijn waar Roma terecht kunnen voor dringende medische hulp in de buurt van hun afgelegen vestigingen. Verder stelt het USDOS dat gezondheidswerkers Roma ongelijk of willekeurig behandelen. De East Europe Foundation (EEF) concludeert dat informele betalingen in ruil voor medische diensten (ook een probleem voor niet-Roma) de voornaamste hindernis vormen om medische hulp te zoeken. Een bijkomend obstakel voor Roma is een gebrek aan vertrouwen in artsen en angst voor de houding van een arts tegenover Roma.

Er dient benadrukt te worden dat de integratie van Roma onder meer in het onderwijs en op de arbeidsmarkt, de verbetering van hun sociaaleconomische levensomstandigheden en betere toegang tot huisvesting en gezondheidszorg niet van de ene op de andere dag gerealiseerd kunnen worden, doch een werk van lange adem betreffen. Er kan in dit verband evenwel niet voorbijgegaan worden aan het feit dat hiertoe de afgelopen jaren in Moldavië diverse stappen werden ondernomen.

Er kan hieruit geconcludeerd worden dat mogelijke gevallen van discriminatie binnen de Moldavische context in het algemeen niet beschouwd kunnen worden als een vervolging in de zin van de Conventie van Genève. Om te oordelen of discriminatoire maatregelen op zich een vervolging in de zin van de Conventie betekenen, dienen immers alle omstandigheden in overweging te worden genomen. Het ontzeggen van bepaalde rechten en een discriminerende bejegening houden op zich geen vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin in. Om tot de erkenning van de status van vluchteling te leiden, moeten de deprivatie van rechten en de discriminatie van dien aard zijn dat zij aanleiding geven tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt. Eventuele problemen van discriminatie in Moldavië hebben echter niet die aard, intensiteit en draagwijdte om als vervolging te worden beschouwd, tenzij eventueel in zeer uitzonderlijke omstandigheden.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie de **COI Focus. Moldavië. De Roma-minderheid van 4 maart 2022** (https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_moldavie_de_roma-minderheid_20220304.pdf) en de **COI Focus. Moldavië. Algemene situatie van 22 februari 2024** (https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_moldavie_algemene_situatie_20240222.pdf)), blijkt voorts dat hoewel anti-Roma gevoelens, stereotypering, racisme en haatspraak ten aanzien van Roma voorkomen in Moldavië, er geen sprake is van systematische gewelddaden ten aanzien van Roma. In dit verband dient te worden aangestipt dat er sprake kan zijn van een bepaalde mate van onderrapportering van incidenten. Ook blijkt dat zaken die gemeld worden bij de bevoegde autoriteiten niet steeds de nodige opvolging kennen waardoor daders ongestraft blijven. Vanuit de Roma-gemeenschap zijn er klachten over de effectieve toegankelijkheid en beschikbaarheid van politionele en juridische bijstand. Daartegenover staat dat Roma vaak niet op de hoogte zijn van de juridische mogelijkheden die er zijn om bescherming te krijgen of om hun rechten af te dwingen. Het is voor Roma mogelijk om naar de politie te stappen, maar de administratieve rompslomp is volgens het adviescomité van de Raad van Europa te omslachtig, waardoor zij niet geneigd zijn om met hun zaak verder te gaan. Dat is voornamelijk het geval voor Roma die onvoldoende kennis hebben over het wettelijke en institutionele kader waarbinnen discriminatie kan worden bestreden. Roma-vertegenwoordigers zijn vragende partij voor professioneel juridisch advies en bijstand aan Roma zodat zij hun zaak aanhangig kunnen maken. Aangezien de grote meerderheid van de Roma op de armoedegrens leeft, zijn zij niet in staat om zelf een advocaat te betalen. Dat geldt eveneens voor een groot deel van de rest van de bevolking.

Uit voornoemde informatie blijkt verder dat er in geval van discriminatie of gewelddaden in Moldavië ook andere kanalen bestaan die bijstand kunnen bieden voor Roma die een beroep willen doen op de bescherming van de autoriteiten, zoals de Community Mediators binnen de Roma-gemeenschap, de Ombudsman, die aanvragen van individuen met betrekking tot schendingen van mensenrechten en vrijheden kan onderzoeken, of de Equality Council, dat bevoegd is om aantijgingen van discriminatie onafhankelijk te onderzoeken en waar een klacht over discriminatie via de website van die organisatie

kan worden aangekaart. Voorts zijn er verschillende Romaorganisaties actief in Moldavië. Enkele van deze organisaties hebben zich verenigd onder de Voice of Roma Coalition of Coalita Vocea Romilor. Deze organisaties monitoren de implementatie van de verschillende actieplannen en streven ernaar om de situatie voor Roma te verbeteren en komen op voor hun rechten. Verder voert de Moldavische ngo Roma National Center (Centrul Național al Romilor, CNR) een project uit dat ondersteund wordt door de Raad van Europa om ervoor te proberen zorgen dat Roma (en andere etnische minderheden) die het slachtoffer zijn van discriminatie, haatspraak en haatmisdrijven een betere toegang krijgen tot het rechtswezen en kunnen rekenen op gratis rechtsbijstand, advies en geschillenbeslechting. Er dient echter erop gewezen te worden dat deze informatie, waaruit blijkt dat ondanks een zekere vooruitgang op het vlak van rechtsbescherming voor Roma in Moldavië er nog tekortkomingen blijven bestaan, op zich niet volstaat om aan te tonen dat u persoonlijk in uw land van herkomst hoegenaamd geen afdoende bescherming zou kunnen krijgen. Uit bovenstaande informatie kan geenszins zonder meer afgeleid worden dat de Moldavische autoriteiten niet bij machte of onwillig zijn om in deze problematiek op te treden en bescherming te bieden.

Het volstaat bovendien niet om op algemene wijze te verwijzen naar dergelijke informatie: een vrees voor vervolging of een risico op ernstige schade dient steeds in concreto te worden aangetoond. In dit verband wijst het Commissariaat-generaal erop dat internationale bescherming slechts kan worden verleend indien blijkt dat de verzoeker om internationale bescherming geen enkele aanspraak kan maken op nationale bescherming. Van een verzoeker om internationale bescherming mag worden verwacht dat hij of zij eerst alle realistische mogelijkheden uitput om bescherming te verkrijgen in eigen land. Bijgevolg kan de door u ingeroepen nood aan medische hulp de kan op internationale bescherming in uw hoofde niet aanzienlijk vergroten. Bovendien voorziet de Vreemdelingenwet in een procedure voor een machtiging tot verblijf op grond van medische redenen. U zich hiervoor te richten tot de geëigende procedure, dit is een aanvraag voor een machtiging tot verblijf te richten aan de staatssecretaris of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980.

Waar u tot slot nog stelde dat u de omzwervingen in de EU beu bent en u overal afgewezen werd (Verklaring VV, nr. 17), zij erop gewezen dat ook hierin geen intentionele bedreiging van uw leven, vrijheid en/of fysieke integriteit in geval van terugkeer naar Moldavië kan worden gevonden. Zodoende kan ook dit element de kans op internationale bescherming in uw hoofde niet aanzienlijk vergroten."

Deze overwegingen zijn pertinent en draagkrachtig en vinden allen steun in de administratieve dossiers.

In de verzoekschriften komen verzoekers niet verder dan het verwijzen naar de COI Focus "Moldavië – Algemene Situatie" van 22 februari 2022, waarnaar tevens in de bestreden beslissing, genomen ten aanzien van verzoeker (alsook de beslissing die de commissaris-generaal ten aanzien van hem nam in het kader van zijn eerste beschermingsverzoek), wordt verwezen en het verwijzen naar andere informatie, die reeds dateert van 2007 en 2018, die reeds werd aangehaald in het kader van de beroepsprocedure bij de Raad tegen de beslissingen die genomen werden in het kader van hun eerste beschermingsverzoeken, die in dezelfde lijn ligt als de algemene landeninformatie waarop de bestreden beslissingen zijn gebaseerd en waaruit – in tegenstelling tot wat verzoekers lijken voor te houden – niet zonder meer kan worden afgeleid dat Roma in Moldavië in het algemeen dermate worden gediscrimineerd dat er sprake is van vervolging, noch dat de Moldavische autoriteiten niet bij machte of onwillig zouden zijn om in deze op te treden en bescherming te bieden. Deze informatie is niet van aard afbreuk te doen aan de voormelde vaststellingen en kan allesbehalve aangemerkt worden als een nieuw element in de zin van artikel 57/6/2, § 1, eerste lid, van de Vreemdelingenwet. Naast het bijbrengen van deze informatie doen verzoekers in de verzoekschriften niet de minste poging om voormelde pertinente en in de administratieve dossiers steun vindende overwegingen in een ander daglicht te plaatsen. De commissaris-generaal oordeelde dan ook terecht dat verzoeker in het kader van zijn huidig beschermingsverzoek geen nieuwe elementen in de zin van artikel 57/6/2, § 1, eerste lid, van de Vreemdelingenwet bijbrengt.

3.3.10. Met hun verzoekschriften slagen verzoekers er, om dezelfde redenen als de voormelde, evenmin in afbreuk te doen aan de volgende pertinente en in de administratieve dossiers steun vindende overwegingen van de bestreden beslissing, genomen ten aanzien van verzoekster:

"U verklaarde niet over nieuwe elementen te beschikken (Verklaring VV, nr. 17) en verwees slechts opnieuw naar uw woonomstandigheden in Moldavië. Bij terugkeer naar Moldavië bent u bang om koud te hebben want jullie huis is uit elkaar gevallen. Het is er koud (Verklaring VV, nr. 20). Reeds in het kader van uw vorige verzoek werd echter geoordeeld dat u geen intentionele bedreiging van uw leven, vrijheid en/of fysieke integriteit aannemelijk maakte. Evenmin maakte u aannemelijk dat u ter zake niet op de hulp

van uw autoriteiten zou kunnen rekenen. Het louter opnieuw verwijzen naar de toestand van jullie woning wijzigt hier niets aan en kan de kans op internationale bescherming in uw hoofde niet aanzienlijk vergroten.

Waar u stelde dat u zich medisch wil laten behandelen (Verklaring VV, nr. 21), zij erop gewezen dat uit het loutere feit dat u zich wil laten behandelen evenmin een intentionele bedreiging van uw leven, vrijheid en/of fysieke integriteit bij terugkeer naar Moldavië kan worden geconcludeerd. Zodoende kan ook dit element de kans op internationale bescherming in uw hoofde niet aanzienlijk vergroten.”

Volledigheidshalve merkt de Raad, wat betreft verzoeksters verklaring dat zij haar medisch wil laten behandelen, op dat zij geen documenten voorlegt waaruit zou blijken dat zij bepaalde medische zorgen nodig heeft. In zoverre verzoekers met hun verwijzing naar de situatie van de Roma-gemeenschap in Moldavië trachten voor te houden dat verzoeksters wens om medisch behandeld te worden bij terugkeer naar Moldavië problematisch zou kunnen zijn omwille van haar etnie, benadrukt de Raad dat uit de voorliggende informatie geenszins zonder meer kan worden afgeleid dat Roma in Moldavië in het algemeen dermate worden gediscrimineerd dat er sprake is van vervolging, noch dat de Moldavische autoriteiten niet bij machte of onwillig zouden zijn om in deze op te treden en bescherming te bieden. Tot slot wijst de Raad er nog op dat ook verzoekster zich voor wat betreft de beoordeling van de medische elementen dient te richten tot de geëigende procedure, meer bepaald een aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

3.3.11. Verzoekers slagen er, gelet op het geheel van wat voorafgaat, niet in om nieuwe elementen aan te brengen die de kans aanzienlijk groter maken dat zij in aanmerking komen voor de erkenning als vluchteling, in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, of voor subsidiaire bescherming, in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet. Derhalve heeft de commissaris-generaal terecht besloten om de tweede beschermingsverzoeken van verzoekers *in casu* niet-ontvankelijk te verklaren. Aangezien artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet niet is geschonden, moet er geen inhoudelijk onderzoek worden gevoerd naar materiële voorwaarden voor internationale bescherming, voorzien in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

3.3.12. Uit het voorgaande blijkt dat verzoekers niet aannemelijk maken dat de commissaris-generaal op basis van een niet correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissingen is gekomen. De schending van de materiële motiveringsplicht kan niet worden aangenomen.

3.3.13. Waar verzoekers in de meest ondergeschikte orde vragen om de bestreden beslissingen te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om beslissingen van de commissaris-generaal te vernietigen om redenen, vermeld in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2°, van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, tonen verzoekers echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissingen die door de Raad niet kan worden hersteld, noch tonen zij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming in de voorliggende zaken zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. De verzoeken tot vernietiging kunnen bijgevolg niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De zaken RvV X en RvV X worden gevoegd.

Artikel 2

De beroepen worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig mei tweeduizend vijftientig door:

V. SERBRUYNS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

V. SERBRUYNS